

Psalmus

CXIX

cunq[ue] nascendo ⁊ occidendo euaneſcūt tranſeuntia: hic habitabat corde in quadā ineffabili cōtempla-
 2. Cor. 12. tione q̄ntū poterat: ⁊ q̄ dicit q̄ audiuit ineffabilia ver-
 ba q̄ nō licet hōi loq̄: ſed tibi illa loq̄ nō poſſet. Ipe
 aut̄ videre illa viciq̄ poſſet: q̄ tibi loq̄ nō poſſet. Ita
 q̄ ſi ſp̄ manere vellet i eo q̄ videbat: ⁊ loq̄ nō pote-
 rat: te nō leuaret: vbi ⁊ tu poſſes videre. Quid aut̄ fe-
 2. Cor. 5. cit: Deſcēdit. Nā vbi ait: Siue em̄ mēte exceſſimus
 deo: ibi ſtatim addidit: ſiue tēperantes ſum⁹ vobis.
 Quid eſt tēperantes ſum⁹? Sic loq̄mur vt cape poſ-
 ſitis: q̄ ⁊ chriſtus talē ſe fecit naſcendo ⁊ pariendo:
 vt poſſent ⁊ illo hōies loqui. Quia ⁊ hōie hō faci-
 le loquit̄: ⁊ de deo hōie q̄ loquit̄: ſic quō ⁊ eſt:
 hōie aut̄ ⁊ hōie facile loquit̄. Et ergo magni ⁊ re-
 ſcenderēt ad paruos: ⁊ nō illis em̄ loquerent̄ niſi ma-
 gnum: ipe q̄ magnus erat: factus eſt paruos: vt ⁊ il-
 lo magni paruis loq̄rent̄. Auditiſtis mō q̄ dico cum
 3. Ipeſ legeret: Ipe aut̄ videre illa viciq̄ poſſet: q̄ ti-
 bi loqui non poſſet: ſi aurib⁹ aduertitiſtis. Dixit hoc:
 1. Cor. 5. Nō potui vobis loqui quaſi ſpiritualib⁹: ſed quaſi
 carnalibus. Ergo ſpiritualibus in excelsis loquitur:
 carnalibus aut̄ vt loquat̄ deſcendit. Nam vt ſcitis
 q̄ cū deſcendit: ⁊ illo q̄ deſcendit loquit̄: Ecce iobā:
 3. Iob. 1. nes manentē in ſe loquit̄: In principio erat verbū:
 ⁊ verbū erat apud deum: ⁊ deus erat verbū. Hoc
 erat in principio apud deū: Quia p̄ ipm̄ facta ſunt: ⁊
 ſine ipō factū eſt nihil. Cape ſi potes: arripe: cibus
 eſt. Sed dicitur es mibi: Ille quidē cibus eſt: ſed
 ego infans ſum: Lactand⁹ ſum: vt idoneus fieri poſ-
 ſim ad manducandū cibū. Ergo q̄ tu lacte nutrien-
 dus es: ille autē cibus eſt: ipe cibus p̄ carnē tibi tra-
 iect⁹ eſt ad fauces. Quō q̄ cibū mater comedit: vt p̄
 carnē traſſiat ad infanē lactentē lac factū: ſic cibus
 angelorū dñs verbū caro factū eſt: ⁊ factus eſt lac.
 1. Cor. 5. Et dicit Ipeſ: Lac vobis potū redi: nō eſcā: Non
 dum em̄ poteratis: ſed nec adhuc quidem poteſtis.
 Ergo dando lac deſcēdit ad puulos: ⁊ q̄ deſcendit:
 1. Cor. 2. deſcendit ⁊ redit. Ait em̄: Nunq̄ dixi me aliquid
 inter vos ſcire: niſi ieſum chriſtū ⁊ hūc crucifixum:
 Quia ſi diceret tū ieſum chriſtū: eſt ieſus chriſtus
 3. Iob. 1. etiā ſm̄ diuinitatē: ſm̄ id q̄ erat verbū apud deum
 ſm̄ ⁊ ieſus chriſtus: ſed hūc: id eſt hoc mō dicitū:
 paruulū nō capiūt. Quō ergo capiūt q̄ lac capiunt:
 Ieſum chriſtū inq̄t et hūc crucifixū. Suge q̄ p̄
 te factus eſt: ⁊ creſcis ad id q̄ eſt. Sunt ergo ⁊ aſcē-
 dentes ⁊ deſcendentes. In illis ſcalis ⁊ aſcendentes
 ſunt ⁊ deſcendentes. Aſcendentes q̄ ſunt: Qui p̄-
 ciunt ad intellectū ſpiritualū. Deſcendētes q̄ ſunt:
 Qui q̄ntū quantū hōies poſſunt fruunt̄ intelligen-
 tia ſpiritualū: tū deſcendūt ad paruulos vt talia eis
 dicat̄ q̄lia p̄nt capere: ⁊ lacte nutriti poſſint idonei
 fieri ⁊ validi ad capiendū cibum ſpiritualē. Et ſatis
 frēs: etiā ipe ad nos ⁊ deſcendit⁹ fuit: Nā ⁊ ipi
 gradus eius deſcendentes apparent. Lū em̄ diceret
 1. Cor. 13. de ſpirituſancto: Requieſcet inq̄t ſup̄ eum ſpirīt⁹ ſa-
 pientie ⁊ intellectus: ſpiritus cōſiliū ⁊ fortitudinis:
 ſpiritus ſcientie ⁊ p̄teritis: ⁊ ſp̄s timoris dñi: ſa-
 pientia cepit: ⁊ vltq̄ ad timorē deſcēdit. Quō ille q̄
 docebat a ſapientia deſcendit vltq̄ ad ſapientia. Scriptū
 eſt em̄: Initiū ſapientie timor dñi. Itā ergo p̄ſalmū
 105. 110. audit. Ecce aū oculos n̄ros ponam⁹ aſcendurū hō-
 105. 85. minē. Vbi aſcendurū: In corde. Vñ aſcendurū: Ab

humilitate: id eſt a cōuale ploratiōis in locū quem
 diſpoſuit. Quo aſcendurū: Ad illud ineffabile: q̄ cū
 dici nō poſſet: dicitū ē: i locū quē diſpoſuit. Lū q̄ ſic
 ceperit hō diſponere aſcendurū: hoc dico apertū: cū
 ceperit hō diſponere aſcendurū: cogitare: p̄ficere: incipit pati
 linguas aduerſantiū. Quicūq̄ illas nō dū paſſus ē:
 nondū p̄ficat. Quicūq̄ illas nō paſſus: nec conat̄ p̄fi-
 cere: Quis noſſe q̄ dicam⁹? Immo q̄d audiamus
 ſimul exiat. Incipiat p̄ficere: incipiat velle aſcēde-
 re: velle cōtemnerre: terrēna: fragilia: p̄ſalta: ſelicitatē
 ſeculū p̄ nihilo h̄re: deū ſolū cogitare: lucris nō gau-
 dere: a dānis nō p̄abere: oia etiā ſua velle vende-
 re ⁊ paupib⁹ tribuere: ⁊ ſeq̄ chriſtū: ⁊ multa p̄ra-
 admodū patiat̄ linguas retrahentiū: ⁊ multa p̄ra-
 dicentiū: Et q̄d eſt grau⁹? q̄ntū p̄ſulēdo a ſalute auer-
 tentiū. Qui em̄ cōſulit alicui: ad ſalutē cōſulit: ad id
 q̄d p̄deſt cōſulit: ille aut̄ q̄ntū p̄ſulēdo retrahit a ſalu-
 te. Quia q̄ videt h̄re p̄ſulēdo dicit̄ eſt. Aſcendurū q̄ cō-
 tra ipas linguas: p̄mo deū deprecatur: Ait em̄:

Expoſitio p̄ſalmi.

De dñe cū tribularer clamauit: ⁊ a
 1. Ter audiuisti me. Vñ illū exaudiuit: Et
 1. ſa cōſtitueret eū ad grad⁹ aſcendēdi. Et q̄
 1. ſa aſcendurū eſt: exaudit⁹ q̄d orat̄: Dñe ⁊ erue ani-
 mā meā a labijs iniquitatis: ⁊ a lingua dolo-
 ſa. Que eſt lingua doloſa: Subdola: h̄ns imaginē
 cōſulendi: ⁊ p̄nicitē nocēdi. Ipe ſum q̄ dicit̄: Et tu h̄
 factur⁹ es q̄d nemo fecit: Et tu ſol⁹ eris chriſtian⁹:
 Et ſi oſtēderit alios h̄ facere: ⁊ legerit euangelū vbi
 p̄cepit dñs h̄ fieri: ⁊ legerit dñe ⁊ aplo: nullū q̄d dicit̄
 i lingua ſubdola ⁊ labijs iniq̄: Nō poterit forte im-
 plere: multū ē q̄d aggredieris. Alij p̄hibendo veter-
 renr: alij laudādo plus p̄mūt. Quia em̄ talis eſt vita
 q̄ iā occupauit mundū: tanta auctoritas chriſti eſt:
 vt rephendere iā chriſtū nec pagan⁹ audeat: Legit̄
 ille q̄ rephēdi nō p̄t: q̄ dicit̄: Glade vnde oia q̄
 habes: ⁊ diſtribue paupib⁹: ⁊ ſeq̄re me: Quiſto cō-
 tradici nō p̄t: euangelio cōtradici nō poſt: rephē-
 bendi chriſt⁹ non p̄t: conuertit ſe doloſa lingua ad
 laudē p̄hibentē. Si laudas: hortare. Quare laudā-
 do p̄mūt: Vbi eſt vt tu vituperares: q̄ doloſe lau-
 dares. Quid em̄ diceret vituperatō: Abſit: q̄ ſda
 vita ē iſta: mala vita eſt. S; q̄ noli cū hęc dixeris:
 p̄mi te poſſe auctoritate euāgelica: cōuerſis te ad a-
 liud diſſuadēdi gen⁹: vt laudādo falſo: me a ſa lau-
 de p̄hibeas: immo laudādo chriſtū: a chriſto p̄hi-
 beas dicēs. Quid eſt hoc: Ecce illi fecerūt: forte tu
 nō poteris. Incipis aſcēdere: cadit. Donere videt̄:
 ſerpēs eſt: doloſa lingua eſt: venenū habet. Roga p̄
 illā: ſi vis aſcendere: ⁊ dic deo tuo: Dñe: erue animā
 meā a labijs iniquitatis: ⁊ a lingua doloſa. Et dicit tibi
 dñs tu⁹: Quid ⁊ dabit tibi aut̄ q̄d apponeſ tibi:
 tibi: ad linguā doloſam: Id eſt q̄d babeas ad-
 uerſus linguā doloſam: q̄d opponas lingue doloſe:
 q̄ te munitas aduerſus linguam doloſam: Quid tibi
 dabit: aut̄ q̄d apponeſ tibi: Interrogauit ep̄erens:
 Nā ipe dicit⁹ ē q̄d iterrogat. Rūdit em̄: ſubñctis
 ſibi iterrogāt. Sagitte potētis acutę: cum
 carbonib⁹ deſolatorijs: ⁊ deſolatorijs. Sive deſolatorijs
 dicit̄: ſive deſolatorijs dicit̄: ſive deſolatorijs dicit̄: Nā
 in diuerſis codicib⁹ diuerſe ſcriptū idē ſignificat.
 Videte: Caſtatores carbones dicunt̄: q̄ vāſtando